

mune med Hensyn til disse Spørgsmaal, og navnlig anseer jeg de 38,000, eller eventuelt 40,000 Rd., der ere opførte som Statens aarlige Bidrag, som en fast Sum, saaledes at Kommunen ikke kan stille videre Forbringinger til Staten, indtil det maatte vise sig, at selve Retsfikkerhedens Opretholdelse stillede saadanne Forbringinger, at det blev billigt at gaae ud over den nu vedtagne Sum. Med andre Ord, jeg betragter de 38,000, eller eventuelt 40,000 Rd. som et saadant Tilskud, at Staten fra dette Dødblik af og indtil ganske særegne Omstændigheder gjøre sig gjældende, er berettiget til at sige til Kommunen: „Hver yderligere Udgift falder paa Dig, ikke paa os,“ og navnlig at Spørgsmaal, som ogsaa her ere bragte paa Bane med Hensyn til Gageringen af de i Politiet ansatte Betjente, udelukkende vedkomme Kommunen, saaledes at naar det skulde vise sig, at det ikke er muligt at faae et dygtigt og velorganiseret Politi for de Bønninger, som ere fassatte, saa er det Kommunen, der maa gjøre det fornødne Tilskud, og at Statens Bistand først kan yderligere paakaldes, naar Retsfikkerheden — altsaa det, der interesserer Staten — maatte komme til at spille en større Rolle ved Udgifterne til Kjøbenhavns Politi, end den gjorde, da vi gik ud fra 38,000 Rd. som Statens Tilskud.

I det forelagte Forslag saaledes i den nævnte Henseende indeholder den finansielle Opgjørelse mellem Staten og Kommunen, indeholder det tillige en Opgjørelse af Kompetence-spørgsmaalet paa dette Omraade, og jeg kan med Hensyn til denne Side af Sagen henholde mig til flere af de foregaaende Talere og navnlig til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen). Med ham maa jeg stærkt holde paa, at Politiet ved hele denne Ordning faaer en fortrinsvits fremtrædende kommunal Karakter. Jeg lægger dog herved mindre Vægt paa, om Politidirektøren ansættes af Kongen eller efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen eller endelig efter Indstilling fra Justitsministeren til Kommunalbestyrelsen og ved derpaa følgende Stabsæftelse af Kongen o. s. v. Ligesom vi i Kommunen have en anden Embedsmand, nemlig Overpræsidenten, som er valgt alene af Kongen og dog

paa Kommunens Vegne udøver forskellige kommunale Funktioner, foruden at han optræder som Statens Kontrollerende, saaledes troer jeg, at det meget let lader sig forene med Politiets Karakter som kommunal Institution, at Politidirektøren alene udnevnes af Kongen, og at man desuagtet nok kan holde paa, at der i Bestyrelsen og Kompetencefordelingen vedligeholdes den udprægede kommunale Karakter, som Politiet ikke kan savne, dersom det skal træde i det rette Forhold til Befolkningen og i det Hele løse de Opgaver, som ere det stillede. Derfor troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) har Ret — og jeg maa altsaa heri modsigge den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 5te Valgkreds (C. Rimestad) — naar han har sagt, at det ikke er ganske rigtigt, naar § 8 af det nye Udkast lader Politidirektøren alene gennem offentlige Bekjendtgørelser give Paalæg eller udstede Forbud. Den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa en heel Mængde Tilfælde, hvor det er af Vigtighed, at Politidirektøren arbejder i Overeensstemmelse med Kommunalbestyrelsen og de kommunale Myndigheder i det Hele, og hvor det ikke gaaer an, at der gjør sig en forskjellig Villie gjældende; jeg maa slutte mig til den Anskuelse, han har udtalt, at disse Politibestemmelser indenfor Kommunens eget Omraade ikke bør udsærbiges af Politidirektøren uden efter Forhandlinger med en kommunal Autoritet. Den ærede Rigsdagsmand meente imidlertid, at det i den Henseende var nok, naar Politidirektøren forhandlede med Overpræsidenten. Jeg antager, at en væsentlig Grund dertil er det praktiske Hensyn til, at det kan være nødvendigt i meget kort Tid at faae tilveiebragt saadanne Bestemmelser, som hidtil ere fremkomne gennem Politiplatater, især i Anledning af Spektakler, Dpløb o. s. v., i hvilke Tilfælde det er ønskeligt, at Politidirektøren saa hurtigt som muligt kan træffe sine Foranstaltninger og udstede sine Befalinger. Men jeg troer dog ikke, at dette Hensyn er saa vægtigt, at saadanne Bestemmelser jo nok kunde udstedes efter Forhandling med den hele Kommunalbestyrelse eller ibetmindste med Magistraten. Ja, den ærede Rigsdagsmand foran